

Omsorgsplan

Pas godt på alle i Børnehuset Molevitten

**BØRNEHUSET
MOLEVITTEN**

EN VERDEN FOR BØRN

Februar 2020

Indhold

Del 1- Børn og sorg	3
Hvad og hvordan kan børn rammes af sorg?	3
Sorgens faser og sorgens længde	3
Samarbejde med hjemmet – vores ansvar	4
Tilbage til daginstitutionen.....	4
Hvordan hjælper vi barnet i sorgen?	5
Del 2 - Øvrige retningslinjer for personalet	6
Handleplan i forhold til skilsmisse i Molevitten.....	6
Handleplan for personalet, når forældre orienterer om, at de skal skilles	6
Skilsmissebørn i institutionen	7
Retningslinjer vedr. påvirkede forældre.....	7
Hvis en kollega har et misbrugsproblem	9
Retningslinjer vedr. vold mod personalet.....	9
Handleplan for tilfælde af mobning i personalegruppen	10
Retningslinjer for samværet med børnene og børnene imellem.....	11
Hvis der sker en ulykke på institutionen.....	13
Hvis et barn kommer ud for en alvorlig ulykke eller kritisk sygdom	14
Hvis et barn fra institutionen dør	14
Hvis et barn fra institutionen mister forældre eller en søskende.....	15
Hvis en medarbejder er udsat for langvarig sygdom eller krise	15
Hvis en medarbejder mister et barn eller en ægtefælle	16
Hvis en medarbejder dør	16

Del 1- Børn og sorg

*“Sorg er ikke en sygdom. Man fejler ikke noget, fordi man bliver ked af det.
- Men man kan blive syg, hvis man ikke får hjælp”.*

Hvad og hvordan kan børn rammes af sorg?

Sorg er en følelse som opstår, når et barn mister nogen eller noget som er vigtigt. Mister et barn en forælder eller et tæt familiemedlem, er barnet dybt afhængig af voksne. Det har behov for hjælp til at sætte ord på de kaotiske følelser som opstår ved et tab.

Sorg er et barskt livsvilkår, som kan være forskellig afhængig af omstændighederne af tabet, dødsfaldets voldsomhed og barnets modenhed. Børn reagerer forskelligt på sorg, og efter graden af hjælp fra voksne omkring barnet. Gennem barnets primære voksne kan vi gennem vores handlinger være med til at påvirke på sigt. Dvs. at barnet får en opvækst hvor sorgen bearbejdes undervejs. Som hjælper for barnet er følgende citat sigende:

Citat Jes Dige og Per Bøge.

*“For at vise omsorg for et barn kræves ikke at du er et overmenneske.
- Blot at du er medmenneske”.*

Sorgen kan ændres i takt med at børn bliver ældre og er et livsvilkår, som vil være nærværende i mange sammenhænge.

Sorgens faser og sorgens længde

Sorgens faser:

1. Chokfasen

Chokfasen kan vare fra et kort øjeblik til flere døgn. Under chokfasen holder personen af al kraft virkeligheden på afstand. Ofte kan den, der er blevet ramt virke behersket på overfladen, men under den er alt kaos. Vedkommende kan bagefter have svært ved at huske, hvad der er blevet sagt eller er sket.

2. Reaktionsfasen

Reaktionsfasen begynder når den ramte tvinges til at erkende det skete. Der sker her en voldsom omstilling af hele det psykiske apparat, som har til opgave at integrere virkeligheden på en så funktionel måde så muligt.

3. Bearbejdningsfasen

Denne fase indtræder måske et halvt til et helt år efter traumet. Nu begynder individet atter at vende sig mod fremtiden, i stedet for som tidligere at være totalt optaget af traumet og det forgangne.

4. Ny-oringeringsfasen

Nye interesser har erstattet det tabte. Den vaklende selvfølelse er blevet genoprettet, de skuffede forhåbninger er blevet bearbejdet. Alt dette sker under forudsætning af at vedkommende har kunnet arbejde sig igennem krisen.

Kilde: Johan Cullberg. Krise og udvikling.

Sorgen er teoretisk delt op i fire faser. Men derud beskrives sorg som en "tospors model", hvor sorg foregår i en spiral som kommer og går. Børn opleves især at gå ud og ind af sorgen, alt efter hvilke situationer de er i, som f.eks. minder dem om tabet af den døde.

Samarbejde med hjemmet – vores ansvar

Når et barn har mistet et nært familiemedlem, vil familien stå i en kaotisk og følelsesmæssig svær tid. Nogle forældre kan have det så svært, at de ikke ser barnets behov, samt de følelser det står med og ikke mødes i. Her har vi som professionelle og primær voksne omkring barnet opgaven i at imødekomme familien – og barnet. Som hjælper kan man komme til at føle, at man overskrider egne grænser for indblanding til familiens privatsfære. Men erfaringen er ifølge Jes Dige og Peer Bøge, at forældre oplever, det som befriende og en hjælp, når pædagogerne tager initiativet og kontakter familien. Familien befinder sig i en situation, hvor de er afhængige af andres hjælp, og familien vil gerne tale om det, som er hændt familien. At kunne yde den rette hjælp til barnet, fordrer at pædagogen netop kender familiens historie om det skete. Sætningen "*Hvad kan vi bedst gøre for jer,*" eller giver konkrete forslag, som giver familien bedre mulighed for at tage imod hjælp.

At etablere en jævnlig kontakt kan være en måde, at sikre kontakten mellem familie og information om barnets situation. Her vil kontakten være kontaktpædagogens opgave. Barnet mærker at blive set, mødt og forstået og pædagogerne vil have de bedste forudsætninger for at møde barnet i sorgen og tiden herefter. Omsorgsplanen i institutionen sikrer kontakten og den rette hjælp til nu og her situationen, samt på sigt.

Tilbage til daginstitutionen

Det er vigtigt at være forberedt på barnets opstart i institutionen efter dødsfald eller alvorlig sygdom. Som personale kan man føle sig utilstrækkelig, for vi kan ikke ændre på det som er sket og det er en naturlig følelse at have.

Det vi kan, er at være tæt på barnet som har mistet, og vise omsorg og nærhed i den svære tid. Sorgen tager tid, og der er ingen let omvej. Opgaven kræver ikke stor viden eller megen tid. Det kræves at de fagprofessionelle er medmenneskelighed, at de viser tilstedeværelse og opmærksomhed på barnet.

Den lille opmærksomhed som f.eks. et kram, eller tage det op har stor betydning, når barnet er trist. Spørg gerne ind hvordan barnet har det, for at vise nærvær og parathed til en snak, når behovet er for det.

Hvordan hjælper vi barnet i sorgen?

Hvad barnet ikke ved - får de ondt af.

- Børn kan tåle meget, men de kan ikke tåle at blive holdt uden for det som sker omkring dem.
- Tal om sorgen, når I gør noget sammen, hverdags rutiner eller aktivitet.
- I samtalen ledes ikke efter noget bestemt, men tager udgangspunkt i det, barnet siger.
- Stil åbne hv-spørgsmål.
- Giv tid og plads til pauser.
- Som voksen, at turde berøre barnets sorg.
- Inddrag barnet i familiens situation, ved at tage barnets perspektiv til ønsker.

Derud over er det betydningsfuldt, at barnet mærker den velkendte struktur i institutionen, samt at have aftaler for overgangen fra hjemmet til institution om morgenen.

Hvad sker der, hvis vi ikke hjælper barnet?

Børn vil reagere på situationen, når der sker dødsfald og ulykke. Reaktioner er naturlige, da børn ikke har sprog for deres oplevelser i forbindelse med det skete.

På lang sigt viser erfaringerne, at det har virkning at hjælpe et barn i sorg. Man skal se barnets reaktioner som et led i det der er sket, og som en afspejling af hvordan barnet har det. Dette giver mulighed for at imødekomme barnet, og udvise nærvær, tale med barnet og forældrene omkring savnet.

Erfaringerne viser også at børn der IKKE får hjælp vil ofte på sigt opleve skyld, skam, selv bebrejdelse, fysiske gener, regressiv adfærd eller social tilbagetrækning.

Henvisninger til nyeste litteratur:

“OmSorg handleplan 0-6”, af Per Bøge og Jes Dige.

“OmSorg Tilbage til daginstitutionen”?

Børnebøger:

“Mor er en engel” Af Birthe Engelhardt m.fl.

“Mor er stadig en engel” Af Birthe Engelhardt m.fl.

“Bare jeg kunne holde dig i hånden” Af Pat Palmer”

“Super Olga” Af Kirsten Gjerding (fra 4 år)

Del 2 - Øvrige retningslinjer for personalet

Handleplan i forhold til skilsmisse i Molevitten

Handleplanen skal ses som en tjekliste, der sikrer, at du som pædagog husker de vigtigste ting i forhold til barnets nye situation og anderledes hverdag i daginstitutionen.

Når barnet oplever forældres skilsmisse:

Familiemønstrene er under stadig forandring og mange konflikter i ægteskabet ender med en skilsmisse. Det skønnes at hvert 3. danske barn oplever en skilsmisse i hjemmet, og mange lever derfor adskilt fra den ene af forældrene. De fleste familier finder en fornuftig løsning som tager hensyn til børnene. Hvis børnene oplever adskillelsen som en psykisk belastning, vil det påvirke barnets hverdag i daginstitutionen. Barnet kan reagere med f.eks. gråd, klæbende adfærd, usædvanlig udadvendt eller indadvendt adfærd, problemer med at adskille fantasi og virkelighed, voldsomhed eller sårbarhed i forhold til konflikter, tanker om skyld. Disse signaler fra barnet må selvfølgelig tages alvorlig og snakkes igennem med forældrene (læs i øvrigt Børns vilkår; Sådan støtter du ...).

Handleplan for personalet, når forældre orienterer om, at de skal skilles

Primærpersonen tager kontakt til begge forældre, når de står i institutionen. Formålet er at fastholde en gode forældrekontakt. Der er nogle spørgsmål, der er vigtigt at få afklaret:

- Hvad har I fortalt barnet?
- Hvordan har barnet reageret?
- Hvor bor barnet lige nu?
- Har barnet fået at vide, hvor det skal bo fremover?
- Ved barnet, hvordan samværet med den anden forælder vil være?
- Ved barnet at daginstitutionen får besked?
- Få aftalt hvordan begge forældre sikres informationer fra institutionen.

Giv forældrene vished om, at du og stuens personale vil være særlig opmærksom på barnet i den næste tid, og at vi vil snakke med barnet om dets følelser i forbindelse med skilsmissen.

Fortæl forældrene om muligheden for en samtale om barnets trivsel og afklaring af forskellige spørgsmål.

Det er vigtigt at lytte til forældrene, men samtidig være meget opmærksom på, at vi er barnets advokat. Vi tager ikke parti for nogle af forældrene, og hvis de har problemer, kan vi være lyttende i et vist omfang. Ellers må vi henvise dem til Socialforvaltningen, Åben rådgivning, samt henvise til kursus om fælles forældreansvar. Se også hjemmesiden

www.børnimitten.dk

Vi accepterer ikke, at den ene forælder taler nedsættende om den anden i barnets påhør og vi skal være fortalere for vigtigheden af, at forældrene samarbejder for barnets skyld. Undgå snak om følsomme ting i barnets påhør. Aftal hellere tid til en samtale.

"Når en forælder ikke har forældremyndigheden, har denne ret til at indhente oplysninger om barnets udvikling og trivsel (gælder også dokumenter), men kun om barnet og ikke den anden forælder. Dette gælder også dokumenter.

Og da det er en RET, skal forældremyndighedsindehaveren ikke informeres om den anden parts henvendelse" Peter Vallentin.

Skilsmissebørn i institutionen

I Børnehuset Molevitten tager vi udgangspunkt i, hvordan vi hjælper og støtter barnet, samt hjælper forældrene med at tackle barnets situation. Vores forældresamarbejde i forhold til skilsmisser er, at vi samarbejder om barnet og dets reaktioner på skilsmissen. Vi kan ikke hjælpe forældre med deres voksenproblemer, men kan henvise dem til familieretten.

I forbindelse med forældrenes meddelelse om en forestående skilsmisse, er det primærpersonen, der er hovedansvarlig for forældrekontakten.

Det er vigtigt, at vi giver barnet tryghed, da barnet vil føle utryghed ved, at familien er i opbrud og ikke fungerer, som barnet kender det. Institutionen vil ofte i en sådan situation være det kendte og trygge for barnet. Det er vigtigt, at primærpersonen snakker med barnet om de følelser, som barnet har ved, at mor og far ikke længere er sammen. Barnet skal vide, at det kan betro sig til en voksen.

Den nære omsorg og fortroligheden mellem barnet og den voksne kan hjælpe barnet godt gennem skilsmissen. Det er vigtigt for barnet, at der bliver sat ord på de følelser, som barnet rummer, samt vi italesætter en evt. skyldfølelse barnet kunne have for skilsmissen. Vi skal ligeledes hjælpe barnet til at fortælle det til de andre børn på stuen, hvis det giver mening for aldersgruppen.

Der er mange juridiske regler. Så søg viden og hold dig opdateret på www.familieret.dk

Retningslinjer vedr. påvirkede forældre

- Sundhedsstyrelsen skønner at mindst 120.000 børn og unge lige nu vokser op i familier med alkoholproblemer og at mindst 60.000 børn har en forælder som har været indlagt for alkoholrelaterede sygdomme, så det samlede tal kan være langt højere end de 120.000
- Forældrene er som regel gode til at skjule problemerne og det lykkes dem at møde ædru op til samtaler. De frygter jo et indgreb.

Hvis et barn bliver hentet af en forælder eller anden og er påvirket, skal du reagere og handle på situationen. Børn må aldrig udleveres hvis forældrene er påvirket.

Overvej hvorvidt at barnet skal overhøre samtalen. Da vi som udgangspunkt ikke kan undlade at handle eller give udtryk for vores bekymring, selvom barnet er til stede. Det gør vi ud fra den overbevisning, at børn der vokser op med voksne der drikker for meget, har brug for at opleve, at voksne ser og oplever det samme som de selv gør, og for at kunne tale med og støtte barnet efterfølgende. Tilstræb at en kollega er til stede i rummet, så du ikke er alene.

Symptomer vi bør have opmærksom på hos forældrene:

- Adfærden hos forældrene er anderledes end normalt; virker fraværende el.
- meget snakkesalig.
- Tegn på dårlig hygiejne.
- Udvidet pupiller, rødsprængt i hovedet/huden.
- Lugt af alkohol, som kan være forsøgt at være skjult bag pastiller/stærk parfume.
- Overholder ikke aftaler til evt. møder.
- Man ser sjældent forældrene i institutionen, eller afhentningerne foregår hurtigt, eller ofte af andre.

Symptomer man bør være opmærksom på hos børnene:

- Trækker sig fra fællesskabet og manglende initiativ.
- Ofte hovedpine, mavepine
- Er rastløs, ukoncentreret eller hyperaktiv.
- Påtager sig voksenrolle overfor mindre søskende.
- Møder uden madpakke og med dårlig, personlig pleje.
- Er meget voksensøgende eller afvigende.

Forslag til hvad du kan gøre og sige, når du står i en konkret situation med en påvirket forælder:

- Tag altid udgangspunktet i dine observationer.
- Jeg gør mig nysgerrig på, at der lugter af alkohol eller observere uhensigtsmæssigt adfærd.
- "Jeg er bekymret for dig og dit barn i denne situation"
- "Er der en derhjemme vi kan ringe til som kan bringe jer godt hjem? "
- " Tænker du at det er en god ide, at det er dig der bringer barnet hjem? "
- " For dit barns skyld skal du vælge at lade bilen stå"
- " Jeg tilbyder at kører barnet hjem"
- "Hvis du vælger at kører nu, bliver jeg nødt til at underrette politiet, af sikkerhedsmæssige årsager".

Gå aldrig i diskussion med en påvirket forældre og hold aldrig barnet fysisk tilbage.

www.naarmorogfardrikker.dk

Hvis en kollega har et misbrugsproblem

I Børnehuset Molevitten må der ikke nydes nogen former for rusmidler i institutionens åbningstid.

Ved festlige arrangementer med forældre som jule- og sommerfest må der ikke nydes alkohol.

Påvirket tilstand/tømmermænd på en arbejdsdag medfører bortvisning.

Hvis vi har en mistanke om et misbrugsproblem blandt vores kollegaer:

- Kontakt altid en fra ledelsen, som vil sætte relevante foranstaltninger i gang.

Af tegn kan der være følgende:

- Vedkommende lugter af alkohol.
- Usundt udseende.
- Dårlig koncentration og svingende humør
- Kommer for sent og glemmer aftaler.
- Nedsat arbejdsindsats eller dårligere kvalitet i arbejdet.
- Mange pauser i løbet af dagen.
- Højere sygefravær – drypvis eller i et bestemt mønster.
- Benægter at have et problem.

En henvendelse fra en medarbejder om en kollegas, for stort alkoholforbrug tages alvorligt og bliver behandlet fortroligt.

Med afsæt i at en medarbejders misbrugsproblem, som ikke er et privatanliggende, vil ledelsen medvirke til, at medarbejderen kommer i professionel behandling, gennem egen læge eller via Misbrugscenter Herning. Der skabes de nødvendige rammer herunder tjenestefrihed til at følge behandlingen.

Hvis en medarbejder ikke vil anerkende et misbrugsproblem og modtage hjælp, vil ledelsen gøre opmærksom på, at et sådant problem ikke er foreneligt med at arbejde ved Herning Kommune. Og der vil blive indkaldt til en sundhedssamtale og evt. en tjenstlig samtale.

Retningslinjer vedr. vold mod personalet

Vores definition af vold:

- Fysiske eller psykiske trusler fra forældre (Når den enkelte føler sig truet – da vold opfattes forskelligt og medfører forskellige reaktioner)
- Fysisk vold fra børn eller forældre (slag, spark skub, nap, spyt og lign).

Forebyggelse af vold:

I svære samtaler og konflikter, både i forhold til børn og voksne, kan det være både nødvendigt og legalt at tage et skift. Dvs. At få en kollega til at overtage situationen. Den gode kollega holder sig i nærheden af en oprørt forælder eller barn, så der er muligheder for et skift.

Forsøg at lukke samtalen/situation og henvis til ledelsen og eller forslå at samtalen genoptages på et senere tidspunkt.

Hvis der er sket et skift, drøftes det godt igennem bagefter.

Ledelsen vil først og fremmest være lyttende og finde ud af hvad den voldsramte har brug for, da medarbejderen selv kan have svært ved at vurdere det. Der kan være tale om at forskellige tiltag som; læge, krisehjælp og hjælp til at komme hjem og informere de pårørende. (Oversigt over pårørende findes på hvert kontor).

Efterfølgende kan der være tale om opfølgningssamtaler og evt. ekstern supervision.

Alle episoder registreres til EASY, selvom det ikke umiddelbart vurderes at føre til sygdom eller behandling.

Hændelsen drøftes i AMR og MED, med henblik på at gøre yderligere tiltag i forebyggelsesøjemed.

OBS. Send aldrig en kollega hjem, hvis vedkommende er alene ved hjemkomsten. Har vedkommende et godt bagland – er der nogle at snakke med, ellers laves der aftaler om besøg eller telefonisk kontakt.

Handleplan for tilfælde af mobning i personalegruppen

Med udgangspunkt i Herning kommunes politik, vil vi arbejde for en arbejdsplads med glæde, smittende latter og godt humør. Drillerier og sjov i hverdagen skal der altid være plads til, og alle kan og alle skal være med til at skabe en arbejdsplads uden mobning.

Hvad er voksenmobning?

Ifølge Arbejdstilsynets definition er der tale om voksenmobning ”når en eller flere personer på grov vis udsætter en anden for handlinger, som vedkommende opfatter som sårende eller nedværdigende. Den krænkende adfærd skal foregå regelmæssigt over længere tid eller gentagne gange. Handlingerne bliver først til mobning, når de personer, det går ud over, ikke er i stand til at forsvare sig effektivt mod det, de bliver udsat for. Hvis der er tale om drillerier, som begge parter opfatter som godsindede eller som enkeltstående konflikter, er der ikke tale om mobning. Ofrenes oplevelser af de krænkende handlinger er centrale, når det gælder mobning. Det er uden betydning, om handlingerne er udtryk for ubetænksomhed, eller om de har haft som formål at krænke ofret”.

Begynd med dig selv:

- Vis åbenhed og respekt over for de andre og deres måde at arbejde på.
- Hav tillid til, at både leder og kollegaer vil dig og arbejdspladsen det bedste.

Hvis du udsættes for mobning, skal du gå til rette vedkommende og gøre opmærksom, hvad du oplever og dernæst til ledelsen.

I Herning kommune og i Børnehuset Molevitten har vi en klar holdning til mobning:

- Det er ikke acceptabelt, at der mobbes.
- Du skal bede om hjælp, hvis du udsættes for eller er vidne til mobning.
- Vi forbygger mobning, ved at arbejde med trivsel.
- Det kan få følger for din ansættelse, hvis du mobber andre på arbejdspladsen.

Ledelsen i Børnehuset Molevitten vil altid være lyttende overfor den udsatte eller vidnet til mobning og vil i nødvendigt omfang søge råd og vejledning ved HR- afdelingen.

Problemet vil altid blive drøftet med de involverede og om nødvendigt sættes en proces i gang, for at styrke det fremtidige samarbejde i gruppen.

Hændelsen vil altid blive drøftet i MED- udvalget, med fokus på den videre trivsel.

Retningslinjer for samværet med børnene og børnene imellem

Vi har gennem tiden oplevet nogle forfærdelige eksempler på, at børn i daginstitutioner er blevet krænket og udsat for overgreb af personalet og på at personalet er blevet mistænkeliggjort.

Her er vores vejledning og gode råd:

Forebyggelse:

- At arbejde ud fra fælles værdier.
- En synlig ledelse.
- Et samarbejde der bygger på dialog, åbenhed og ærlighed; et arbejdsklima hvor det er naturligt at reflektere/diskutere egen og kollegaers pædagogiske praksis.

Disse ting skal være med til at skabe en gennemsigtighed, som kan være med til at mindske risikoen for et overgreb eller mistænkeliggørelse.

Vi skal stole på vores kollegaer og vi har svært ved at forestille os, at nogle ikke har reelle hensigter. Men trods det, forpligter vi os alle på at reagere på kollegaers ændret eller upassende adfærd.

Gode råd:

- Pas godt på din kollega, fortæl altid hvis du ser situationer der kan misforstås.
- Luk aldrig en dør helt, hvis du skifter eller hjælper et barn på toilettet og når du i øvrigt er alene med en lille gruppe børn.
- Lig aldrig under barnets dyne når det skal puttes.
- Kys aldrig et barn på munden.
- Reflekter over dine handlinger og overvej hvorledes udefrakommende vil opleve det de ser.
- Spørg din kollega hvis du er i tvivl; sig hvad du tænker og meld fra hvis du ikke er tryk ved situationen

Omsorg og omtanke skal gå hånd i hånd; vi ønsker ikke at være en "kropsforskrækket institution", men et sted hvor børnenes behov for tryghed og nærvær er i højsædet. Hvor de møder voksne af begge køn, der vil give dem varme, trøst og fysisk kontakt i de mange timer, hvor de ikke har forældrene inden for rækkevidde.

Vores opgave er også at lære børnene, at de har nogle personlige grænser/private ting, som andre skal respektere.

Vores opmærksomhed skal også rettes imod børnene og de signaler de måtte sende, hvis de bliver udsat for overgreb eller nogen form for krænkelse. Hvis du får en mistanke om at et barn lider nogen for overlast, SKAL din bekymring altid deles med en kollega og en fra ledelsen, og aldrig forældrene.

Alt mistanke om krænkelse, også børnene imellem er noget vi selvsagt skal forhindre. Det kræver som tidligere nævnt, personalets fulde opmærksomhed, åbenhed og gennemsigtig pædagogisk praksis; På den ene side skal vi vise børnene tillid og mulighed for leg sammen uden voksnes overvågning, og samtidig skal vi gøre os nysgerrige på hvad der foregår dem imellem.

Børnenes eksperimenterende leg – doktorlege kræver at personalet har øje for hvornår der er tale om en udforskende leg og hvornår der er tale om at barnets grænser overskrides. Vi har alle forskellige grænser for hvornår vi vil afbryde legen, men vi skal varetage barnets tarv og handle med udgangspunkt i omsorg for barnet, dets sikkerhed og etikken omkring legen.

Grundlæggende skal ledelsen have et godt kendskab til stemningen i alle afdelinger – opfange signaler og være lyttende når medarbejdere giver udtryk for, at ville tale om en situation. Hvis ledelsen får en mistanke og ikke en konkret viden, kontaktes CBF for sparring. Det er kommunes ansvar at tage stilling til, om sagen skal underrettes til politiet og det er lederens ansvar at noter og dokumenter under forløbet.

Der kan hentes informationer hos SISO – Videnscenter for Sociale instanser ved vold og seksuelle overgreb mod børn.

Er der mistanke imod en ansat, informeres de øvrige ansatte ikke uden den mistænktes samtykke.

Alle nyansatte, studerende m.fl. informeres om omsorgsplanen, ligesom alle skal aflevere den 5-årig straffeattest og der søges oplysninger i børneattesten.

Hvis der sker en ulykke på institutionen

Den medarbejder der kommer først til ulykken, tager styringen (eller overdrager styringen til en anden medarbejder) og sørger for:

- at standse ulykken.
- at der ydes livreddende førstehjælp.
- at der tilkaldes hjælp.
- at der ydes almindelig førstehjælp.
- at pårørende underrettes.

Har man som personale ikke har fået en af opgaverne, skal man sørge for at alle børn kommer væk fra ulykkesstedet.

Den person der har haft styringen eller barnets stuepædagog, følger med barnet i ambulancen og videre på hospitalet.

Hvis ulykke sker udenfor institutionen, følges ovenstående og der ringes efter hjælp fra institutionen. (alle tlf. På ledelse og kollegaer SKAL findes på medbragt telefon)

Der tilkaldes hjælp fra de andre grupper/afdelinger, evt. forældre.

Snarest mulig efter ulykken, skal der informeres i hele huset om ulykkens omfang. Der skal tages specielt hånd om evt. søskende og børn der er skræmte eller i chok.

Der skabes rum til de implicerede børn/voksne kan være i fred og snakke/græde/lytte så længe behovet er der.

Ledelsen har ansvaret for at støtte og tale med medarbejderne, som har været indblandet i forløbet.

Aftale hvad der skal meddeles de øvrige børn og forældre i institutionen, og hvem der tager sig af pressen, hvis det bliver aktuelt

***Husk, at hvad vi vælger at gøre i en svær situation,
var det rigtige på det tidspunkt,
og for de mennesker der var til stede!***

Hvis et barn kommer ud for en alvorlig ulykke eller kritisk sygdom

Kommer et barn ud for en ulykke/ kritisk sygdom, kontaktes forældrene for at aftale hvor meget, vi skal fortælle de andre børn, om det der er sket, og om vi kan være behjælpelige.

Aftale med forældre, hvordan vi bliver informeret om forløb og udvikling.

Personalet i de andre huse informeres.

Stuen sender en hilsen til barnet, med f.eks. tegninger, en lille bamse eller lignede. Det er vigtigt at blive ved med at sende hilsner af og til.

Før barnet starter igen, snakkes der med stuens børn, om hvordan barnet har det, og om hvordan vi kan hjælpe barnet (Udvisе hjælpsomhed og forståelse).

Hvis et barn fra institutionen dør

(Rækkefølgen af nedenstående vil være forskellig ift. situationen.)

Ledelsen tilkaldes.

Det er kun bestyrelsesformanden og institutionslederen der kan udtale sig til pressen.

Hvis dødsfaldet sker på institutionen, skal CBL omgående kontaktes og der skal findes professionel hjælp til personalegruppen. Hjælpen kan være CBF kriseberedskab (findes på Intra/akut hjælp på første side), præst eller Falck.

Alt personale på arbejde informeres, og inddrages i forhold til at kunne hjælpe til (uden for arbejdstid pr. telefon) og flaget hejses på halv.

Forældre i hele Molevitten skal orienteres, via et opslag på indgangsdøren/Nem børn.

Den berørte stues børn skal have fortalt hvad der er sket, dernæst de øvrige børn på institutionen (børnene informeres samlet stuevis).

Der skal der ringes til fraværende børn/familier.

Vi sikrer at der er en udvidet åbningstid og samlingssted i en passende tid, resten af dagen. Der er brug for et sted at være sammen, hvor der tales og stilles spørgsmål.

På stuen sættes en buket blomster, tændte lys m.m. Det er stuens personale og forældrene der bestemmer om og hvor længe dette skal gøres.

Institutionen sender en buket til hjemmet, og lederen/stuepædagogen tager kontakt til hjemmet for at kondolere, og der findes ud af hvorvidt stuens personale og ledelsen skal deltage i begravelsen.

Flere besøg på kirkegården med de børn der er tættest på.

Hvis et barn fra institutionen mister forældre eller en søskende

Når institutionen har modtaget beskeden om at et barn har mistet en forælder eller en søskende, sender vi en buket til hjemmet og gerne et brev med en hilsen fra stuen.

Børnene på stuen skal informeres og de andre børn på institutionen informeres kort.

Pædagoger fra stuen og ledere og pædagogisk leder deltager, efter aftale med familien, i begravelsen.

På begravelsesdagen hejses flaget på halv.

Når barnet igen starter på institutionen, skal vi være ekstra opmærksomme på at barnet kan have behov for ekstra omsorg. Det er vores opgave at opsøge barnet og tale med det om det der er sket. Stil ikke spørgsmål der kan besvares med ja eller nej – der skal en dialog i gang, der får barnet til at reflektere. Vi skal huske at følge op på sorgen, så vi ikke med tiden glemmer at den stadig kan være der. Vigtigst af alt er, at vi viser barnet, at vi tør tale om det der er sket, og ikke forbigår det i tavshed.

Hvis et barn mister en tæt pårørende, bedsteforældre eller venner, har de også behov for ekstra opmærksomhed og behov for at tale om det skete.

Hvis en medarbejder er udsat for langvarig sygdom eller krise

Hvis en medarbejder er udsat for langvarig sygdom, må leder / kollegaer være meget opmærksomme på, at vise forståelse og medfølelse, og jævnlig tage kontakt telefonisk eller pr. brev, f.eks. med hilsner fra personalet, tegninger fra børnene med hilsner, en blomst eller lignede.

Hvis en medarbejder kommer i krise, der påvirker hverdagen, må leder / kollegaer være meget opmærksomme på at udvise forståelse og tilbyde samtaler, evt. fridage.

Hvis en medarbejder mister et barn eller en ægtefælle

Alt personale informeres og der sendes en buket til hjemmet.

Lederen tager kontakt til vedkommende for at kondolere, og medarbejderen spørges hvorvidt og evt. hvordan vi skal informere børn og forældre.

De personaler der er tættest på, aflægger kollegaen et besøg

Bårebuket sendes til begravelsen, og man vurderer evt. deltagelse i begravelsen.

Efter individuel afgørelse aftales hvornår medarbejderen skal genoptage arbejdet.

Hvis en medarbejder dør

Hvis dødsfaldet sker på institutionen, skal der omgående hentes professionel hjælp til personalegruppen. Hjælpen kan være kommunens kriseberedskab (findes på Intra/akuthjælp), præst eller Falck.

Al personale informeres (uden for arbejdstid pr. telefon) og flaget hejses på halv.

Forældre i hele huset skal orienteres via et opslag på indgangsdøren/Nem børn.

Den berørte stues børn skal have fortalt hvad der er sket, dernæst de øvrige børn på institutionen. (Børnene informeres samlet stuevis). Hvis tiden er til det, skal der ringes til evt. fraværende børn/familier

De øvrige stuer skal tilbyde hjælp og aflastning til den berørte stue.

Institutionen sender en buket til hjemmet.

Dødsannonce fra bestyrelse, ledelse og kolleger sættes i avisen.

Krans eller bårebuket sendes til begravelsen.

Når begravelsestidspunktet kendes, skal forældrene i hele institutionen spørges, om de kan hente deres børn til f.eks. middag, så flest mulige ansatte kan deltage i begravelsen.

Flaget sættes på halv på begravelsesdagen.

Denne omsorgsplan er ikke endegyldigt, men skal bruges som en rettesnor. Hver situation er speciel og uforudsigelig, derfor skal du handle ud fra din fornuft eller erfaring. Omsorgsplanen skal bruges til at tjekke op på, om der kan være ting man har overset.